

De raadhuismierrie

(Lebenslänglich für Hannes)

Blijspel in drie bedrijven

door

MARGIT SUEZ

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE RAADHUISMERRIE - LEBENSLÄNGLICH FÜR HANNES** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MARGIT SUEZ** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Geert Kerkhofs; zelfstandig ondernemer

Ireen; zijn dochter

Larry; journalist en geliefde van Ireen

Stefanie; burgemeester c.q. raadhuismetrie

Angela; hulp in de huishouding

Berend; opzichter, huisfactotum etc.

Daniël; vriend van Geert

DECOR:

De situatie wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de linker korte kant vooraan een deur die naar het kantoor voert van Geert Kerkhofs, en mogelijke andere vertrekken. In de linker korte kant achter, of desnoods in de achterkant geheel links, een open doorgang. Deze wordt in de tekst aangegeven met "links achter".

In de rechter korte kant een deur die toegang geeft tot de keuken. In de achterwand, overwegend rechts, de hoofddeur naar buiten. Daarnaast een raam, dat geopend kan worden. Het vertrek is verder ingericht als een doorsnee huiskamer, compleet met tafel, stoelen, divan, twee kasten, of één kast en 'n buffet. Ook dient 'n telefoon voorhanden te zijn. Verder geen bijzonderheden.

EERSTE BEDRIJF

Geert zit in hemdsmouwen aan tafel, waarop enkele kopjes en schoteltjes, Berend, met muts op, opkomend van links achter, heeft wichelroede bij zich.

Berend: Zeg baas, de burgemeester is net komen voorrijden.

Geert: *(ongelovig)* Stefanie? Ga weg! *(meteen af voren links)* moet ik vlug even m'n jasje...

Ireen: *(steekt hoofd om keukendeur)* Psst, Berend... *(wenkt 'm nader, komt zelf ook 'n stukje op)* Is de sleutel weer terug op z'n plaats?

Berend: *(grijzend)* Alles geregeld... Maar zeg, bij de poort staat iemand op je te wachten.

Ireen: Met pa in de buurt? Kan nu niet! Moet ie maar even geduld hebben. *(af in keuken)* Maar in elk geval bedankt.

Berend: *(kijkt door raam)* Waar blijft ze nou? Die heeft nog lang werk om... aha, daar heb je d'r al. *(maakt deur voor haar open, trekt muts af, lichte buiging)* Welkom burgemeester, komt u binnen. *(Geert inmiddels op van links voren, met jasje aan)*

Geert: *(handengeven)* Stefanie! Waar heb ik dié eer aan te danken? Kom, ga zitten. Mag ik je iets te drinken aanbieden?

Stefanie: Nee, dank je. *(neemt plaats)* Maar ik wilde eens 'n paar woorden met je wisselen. *(Berend gaat ook zitten, kijkt haar verwachtingsvol aan, Stefanie nikt op hem)* Alléén wel te verstaan. *(Berend in z'n wiek geschoten af, links achter, maar blijft afluisteren)*

Geert: Zo dan, en laat nu maar eens horen. 't Zal me benieuwen.

Stefanie: Luister Geert, niet dat je nu denkt dat al iets beslist is, maar ik was toch net in de buurt en toen dacht ik, moet je toch eens horen hoe hij erover denkt.

Geert: Jij komt mij naar m'n mening vragen? Zo zo, weer eens iets anders.

Stefanie: Je weet toch dat de raad al enige tijd speelt met de gedachte, onze gemeenschap te verrijken met 'n recreatie-centrum en in zo'n geval is 't dus allereerst zaak daarvoor 'n geschikte locatie te vinden.

Geert: Gossie zeg, en daarvoor kom je bij mij?

Stefanie: Precies. Tijdens de laatste gemeenteraadsvergadering werd namelijk overwogen het centrum in de onmiddellijke nabijheid van de grote plas te situeren. Zonder twijfel de meest ideale plaats, midden in die bosrijke omgeving en bovendien zou men dan ook boten kunnen inzetten en aan bepaalde watersporten mogen denken.

Geert: *(afwerend)* Zeg, je hebt daarbij toch zeker niet aan dat perceel van mij gedacht hoop ik?

Stefanie: Ik kan me voorstellen dat 't je niet makkelijk zal vallen daarvan afstand te moeten doen. Maar als ontspanning zoekende medemensen ermee geholpen zouden zijn...

Geert: Ho zeg, die kunnen net zo goed naar de Canarische Eilanden vliegen. Wat zouden die uitgerekend op dat stuk grond van mij te zoeken hebben.

Stefanie: Je zou er op 'n minst eens je gedachten over kunnen laten gaan.

Geert: Vergeet 't.

Stefanie: Je krijgt er toch 'n ander perceel voor terug.

Geert: O ja? En waar dan? Bovendien staat daar ook m'n weekendhuis en m'n jachthut, kom zeg.

Stefanie: Laat toch eens met je praten Geert. En bovendien, de gemeente wil toch niets cadeau hebben.

Geert: Waarom verkoop je dan je eigen lap grond niet? Die grenst toch pal aan de mijne.

Stefanie: Zeker, maar ik zei toch al, jouw perceel ligt vlak bij 't water, en juist dat feit maakt 't zo aantrekkelijk.

Geert: Dan schrap je het onderdeel waterrecreatie maar gewoon door. En bovendien is dat gammel tuinhuis van jou vlugger en gemakkelijker af te breken dan mijn weekendhuis.

Stefanie: (*verontwaardigd*) Gammel tuinhuis??? Je weet best dat ik er inmiddels 'n juweeltje van heb gemaakt.

Geert: (*nors*) Bovendien kan ik niet toestaan dat Berend 't dak boven z'n hoofd wordt weggehaald. Die kun je niet zo maar even omplanten.

Stefanie: We kunnen 'm toch 'n nieuw onderdak bezorgen.

Geert: Kom kom, ik wil er niets meer over horen. Alleen als ik er al aan denk dat al die bomen gerooid zouden moeten worden... om nog maar helemaal te zwijgen van 't wild dat dan verdreven wordt. (*Berend trekt zich terug*)

Stefanie: Dat kan zich gemakkelijk in 't bos terugtrekken.

Geert: Kan wel zijn, maar voor 'n vermaakcentrum... nee hoor, mij niet gezien.

Stefanie: Pardon, over 'n recreatiecentrum hadden we 't, waar mensen, die daar hard aan toe zijn, zich kunnen ontspannen.

Geert: ...zodat de gemeente incasseren kan.

Stefanie: In elk geval zou 't er dan 'n stuk betamelijker toegaan dan tegenwoordig.

Geert: Wat moet ik daar onder verstaan?

Stefanie: Er wordt zo links en rechts gemompeld dat jouw jachthut momenteel dienst doet als 'n soort Eros-centrum. Als dat onzedelijk gedoe ooit in 't openbaar komt, mag je nog blij zijn dat geen aanklacht

tegen je zal worden ingediend en wij die lap grond zonder veel navraag zomaar van je overnemen.

Geert: (*woest*) Zeg, ben je nu helemáá! Hoe durf je? Dat geval is altijd secuur afgesloten en buiten mij komt daar niemand! Hooguit nog m' vriend Daniël.

Stefanie: Dan vraag ik me af wie van jullie twee daar naakt gezwommen heeft. Samen met 'n vrouwspersoon wel te verstaan. En ik mag toch niet aannemen dat we ouwe Berend daar nog op hoeven aan te zien.

Geert: (*woest*) Baarlijke nonsens!

Stefanie: (*opstaand*) Er zijn getuigen Geert! En als 't in 't openbaar komt, kan de zaak pijnlijk voor je worden.

Geert: Wil je me soms chanteren? Dat mag ik toch niet aannemen zeker?

Stefanie: (*zoetjes*) Misschien dat je vriendin bij 'n volgende gelegenheid 'n badpak zou kunnen aantrekken. En dat geldt natuurlijk ook voor jezelf, anders kom je in aanraking met de paragraaf "aanstoot geven in 't openbaar", begrijp je.

Geert: (*grijnzend*) Je hebt daar toch zeker niet zelf op de loer gelegen, wel?

Stefanie: Zo af en toe ben je nog echt 'n klein kind... Kun je me eens een enkele keer 'n plezier doen... maar nee...

Geert: Doe jij toch ook niet. Als ik je even herinneren mag: weet je nog wat voor 'n theater je ervan gemaakt hebt toen we 'n paar kubieke meter zand gedeeltelijk op jouw perceel wilden storten? 't Zou slechts voor 'n dag of tien geweest zijn.

Stefanie: En als ik jou eraan herinneren mag, dat je me bij de jacht laatst 'n hele troep zwijnen verjaagd hebt? Met opzet wel te verstaan!

Geert: Wat moet jij ook met zwijnen? Je zetelt nu toch immers in 't raadhuis.

Stefanie: O ja, ik weet best wat er in die kleine grijze cellen van je omgaat... Je hebt er nog altijd moeite mee dat ik toentertijd voor 't burgemeestersambt werd aangewezen en jij Delft moest gaan onderspitten.

Geert: O ja, omdat jij toen 't ene luchtkasteel na 't andere uit je hoge hoed toverde. En wat is ervan terecht gekomen? Neem bijvoorbeeld dat zwembad. En waar is 't nu?

Stefanie: Al opgenomen in dat recreatiecentrum.

Geert: Zie je wel, heb je al geen ander water meer nodig.

Stefanie: Geert, 't een heeft toch niets uit te staan met 't ander. En om je mening over 't ontbossen nog even bij te stellen: er hoeft haast niet geroid te worden. Alles blijft grotendeels zoals 't is. 't Gaat er net om zoveel mogelijk bomen te bewaren. En als aanbouw wordt alleen aan

planten en bloemen gedacht.

Geert: Ach zo, mevrouw wenst nu op de bloementoer te gaan. Ja ja, als je er maar aan denkt dat zelfs de mooiste bloemen mettertijd toch plegen te verwelken.

Stefanie: *(woedend af midden)* Je mag gerust onbeschoft worden hoor, maar dat zal je ook niet veel helpen, daar kom je nog wel achter!

Geert: *(woedend)* Als die soms denkt dat ik... *(naar telefoon, draait nummer)* André? Hier met mij, Kerkhofs. Luister. Jouw mensen rijden op dit moment toch met mest voor de boeren, niet? Kun je ervoor zorgen dat een van hen zijn lading per vergissing direct naast het tuinhuis van de burgemeesterse dumpst...? Natuurlijk man, anders zou ik 't je niet vragen... Precies, en financieel regelen wij dat wel met elkaar... Bij voorbaat dank. Hoi. *(legt op, af links voren, Ireen op uit keuken, gaat met kopjes en schotels die op tafel staan weer af, komt terug, ruimt krant op etc.)*

Berend: *(op van links achter, opgewonden)* Zo'n weergaloze brutaliteit!

Ireen: En Berend?

Berend: Komt die raadhuismerrie zomaar even binnenstappen om mij dakloos te maken.

Ireen: *(ongelovig)* Om jou dakloos... kom nou Berend.

Berend: Wat ik je brom. Dat hele stuk grond aan de plas wil ze van de baas hebben, samen met de jachthut en 't onderkomen waarin ik sinds jaar en dag woon.

Ireen: Ons weekendhuis? Dat bestaat toch niet!

Berend: En dat alles voor haar vermaakcentrum. Als ze maar goed weet dat ik daar woonrecht heb tot aan 't einde van m'n dagen, dat heeft je pa me zelf beloofd.

Ireen: Maar dat kan ze toch niet maken!

Berend: Zeg ik toch! Ze wil me 'n nieuwe behuizing bezorgen, heeft ze gezegd, maar gelukkig heeft je vader 't been stijf gehouden... Dat zou ja nog mooier worden... En zeg, voor ik 't vergeet, jullie mogen daar niet meer gaan zwemmen.

Ireen: Hoezo? Wie zegt jou dat Larry en ik...

Berend: Ireen, tot nu toe denkt die raadhuismerrie... eh, ik bedoel de burgemeester, nog dat 't je vader is die in 't jachthuis z'n pleziertjes heeft en in de plas naakt rondpoedelt, maar als de waarheid aan 't licht komt...

Ireen: *(lachend)* Mijn vader? Hahaa! *(wantrouwend)* Maar zeg, heb jij ons dan soms zitten uit te loeren?

Berend: Puur toeval, uiteindelijk woon ik vlak in de buurt. Ik wilde m'n nieuwe wichelroede testen, *(toont haar)* kijk maar, en die heeft me automatisch naar het water getrokken.

Ireen: O zo, ja ja. Maar eh, je kunt ons toch ook voor vanavond nog wel eens aan de sleutel van de jachthut helpen, neem ik aan?

Berend: Zou kunnen ja, maar dan moet jij me ook 'n plezier doen.

Ireen: Aha, laat 's horen.

Berend: Makkelijk zat. Ik heb er recht op in dat huis te blijven wonen tot m'n laatste ademtocht en jij zorgt ervoor dat je vader me dat zwart op wit geeft.

Ireen: Ik zal 't er eens met 'm over hebben, maar de soep wordt doorgaans niet zo heet gegeten als ze wordt opgediend.

Berend: (*haalt sleutel uit z'n zak*) Kijk, hier is ie. Ik had er al zo'n vermoeden van dat je erom zou vragen. Maar zoals gezegd: ik wil 't zwart op wit hebben.

Ireen: Och Berend, je weet toch, als m'n vader iets belooft, komt hij 't ook na.

Berend: Kan wel zijn, maar Angela heeft me gisteren in de keuken haar kaarten gelegd en bij die gelegenheid heeft ze eruit gelezen, dat ons ruimtelijke veranderingen te wachten staan.

Ireen: Jij met je bijgeloof! Kom op Berend! (*krijgt sleutel*)

Angela: (*op van links achter*) Hé zeg, de burgemeester komt er alweer aanzetten.

Berend: Goejegenade, als dat maar niets te maken heeft met die ruimtelijke verandering!

Angela: (*tot Ireen*) Is 't waar wat Berend zegt, dat die tante daarginder zo'n tractatiecentrum wil opzetten? Ik heb me laten vertellen dat daar nu al naakt gezwommen wordt.

Ireen: Angela, alsjeblijft, laat 't niemand horen. Ga maar liever aan je werk.

Angela: (*door raam kijkend*) Ik zal 't in elk geval straks eens aan m'n kaarten vragen. Die liegen nooit! (*opent deur*) Burgemeester, komt u binnen alstublieft.

Stefanie: (*op midden, opgewonden tot Ireen*) Uw vader? Is ie d'r? 't Is dringend!

Berend: (*nikt op links voren*) Zal wel op kantoor zijn denk ik.

Ireen: (*afgaand*) Wacht, ik zal 'm wel even halen.

Berend: Wel, vandaag weet u de weg naar ons nogal te vinden, nietwaar.

Stefanie: (*nikt op wichelroede*) Heb jij niets beters te doen dan de hele dag met zo'n tak rond te wandelen?

Berend: (*verontwaardigd*) 'n Tak noemt u dat? Dit is 'n wichel-roede! Heb ik zelf gemaakt. van 'n wilgentwijn. Daarmee kan ik vanalles opsporen, maar vooral water. Stel dat onder uw bed 'n waterader zou zijn, dan slaat ze meteen uit. Zal ik eens bij u langskomen?

Stefanie: Nee, dankjewel, ik slaap ook zo best.

Angela: Berend kan daarmee ook constateren of iemand sympathiek is of niet.

Stefanie: (*spottend*) Met 'n wichelroede!

Berend: Precies... Wacht, probeer ik eens... (*richt roede op Stefanies borst*)

Stefanie: (*kwaad*) Wat moet die onzin?

Berend: Maakt u zich niet ongerust. Ik moet eerst het centrum van uw bibberende impulsie zoeken.

Angela: Vibrerende impulsen bedoelt ie.

Berend: (*de roede slaat uit. Geschrokken*) Alle heiligen in de hemel!

Stefanie: Wat heeft dat te betekenen?

Berend: Ze is opwaarts uitgeslagen! Hebt u niets gemerkt? Oeioei, dat is bar en boos!

Stefanie: Hoezo?

Berend: Omdat de betreffende persoon dan altijd zeer onsympathiek is. En sowieso is dit verschijnsel tot nu toe alleen maar bij merries geconstateerd.

Angela: O ja! Als ze naar beneden was uitgeslagen zou 't natuurlijk heel anders uitzien, maar in dit geval moet men ervan uitgaan dat...

Stefanie: ...verdere uitleg totaal overbodig is.

Geert: (*inmiddels op, korzelig*) Je wil me weer spreken? Heb je nog wat vergeten?

Stefanie: Ik heb net een van de mannen van André onderschept, die met zijn mestwagen mijn perceel opreed.

Geert: (*grijnzend*) O ja?

Stefanie: Dat soort sabotage kun je je gerust sparen. Die lap grond van je heb je toch de langste tijd in eigendom gehad, of je het nu met zulke onfrisse praktijken probeert of niet.

Geert: (*spottend*) Wil je soms 'n onteigeningsprocedure aanspannen?

Berend: Zie je wel, mijn wichelroede had volkomen gelijk.

Stefanie: (*tot Berend en Angela*) Zou ik alsjeblijft alleen met de heer Kerkhofs kunnen spreken?

Berend: Maar zeker burgemeester, geen probleem. Wij garanderen u dat we er ons niet mee zullen bemoeien. (*blijven waar ze zijn*)

Geert: (*tot Berend en Angela*) Kom, weer aan 't werk jullie.

Berend: Als 't per se moet. (*legt wichelroede op kast, met tegenzin af, gevolgd door Angela, blijven in doorgang links achter luisteren*)

Stefanie: Die zijn onuitstaanbaar. Nou ja, dat mag geen wonder heten bij zo'n werkgever. Zoiets is nogal besmettelijk.

Geert: (*nors*) Wat moet je verder nog?

Stefanie: Je vertellen dat ik zou hebben toegegeven. Na ons gesprek

was ik al half en half bereid voor dat centrum mijn perceel beschikbaar te stellen, ofschoon op die plek geen water beschikbaar is.

Geert: Kijk, dan is toch alles prima geregeld.

Stefanie: Maar nu dat mestincident ertussen is gekomen... En eh, je had 't net over onteigenen... maar je begrijpt toch zeker wel dat zoiets heel gemakkelijk te regelen valt?

Geert: Denk je? (*geslepen*) Ja ja... maar je weet toch zeker wel dat die vervallen tuinhut van jou negentig centimeter op mijn grondgebied ligt?

Stefanie: (*kwaad*) Eerstens is het geen hut, maar 'n volwaardig tuinhuis en tweedens, toentertijd had je er absoluut niets op tegen.

Geert: Weet ik. Maar nu heb ik er wél iets op tegen. In die tijd was je immers ook nog genietbaar. Maar sinds je burgemeester geworden bent, kom je met de meest idiote ideeën en doe je niets anders dan 'n mens 't leven zuur maken.

Stefanie: Je gelooft toch zeker niet dat ik m'n huisje afbreek en 't 'n meter verder weer laat opbouwen?

Geert: Dat is jouw probleem. Maar ik heb die plaats daar dringend nodig.

Stefanie: Dat is toch je reinste pesterij. Net als met die mest waarmee je me had willen opzadelen.

Geert: Had je die man anders rustig kunnen laten storten hoor, want ik ga op die plek immers sowieso 'n grote mestkuil inrichten.

Stefanie: (*ontzet*) Precies aan de grens van mijn perceel?

Geert: Goed geraden. Ik wil op korte termijn met 't uitgraven beginnen, en die ruimte heb ik nu eenmaal nodig. Maar anderzijds ben ik nu ook weer niet zo immoreel om te verlangen dat je die wormstekige barak nu op staande voet afbreekt. Maar je zult toch iets moeten ondernemen.

Stefanie: (*ontzet*) Je wilt dus in de onmiddellijke nabijheid van dat recreatiecentrum echt zo'n weerzinwekkende stinkput... (*Angela is inmiddels verdwenen*)

Geert: Eerstens heb ik je duidelijk te verstaan gegeven dat ik niet verkoop en tweedens, als jij dan al zo gek bent om jouw perceel voor die grandioze hoogdraverij beschikbaar te stellen, zul je je bij de feiten moeten neerleggen.

Stefanie: Dan rest me niets anders dan je mede te delen, dat je weekendhuis en de jachthut omver gehaald worden. Ik zal me daarvoor persoonlijk tot de gouverneur wenden.

Geert: (*lacht gemeen*) Daar zie ik je nog toe in staat ook. Maar laat je dit gezegd zijn lady, mijn land zul je in geen geval in je grijpgrage vingers krijgen!

Stefanie: (*onverstoorbaar*) We zullen zien. En bovendien staat die bouwval van jou toch al op instorten, want hij stamt nog uit de vorige

eeuw.

Geert: Als ik er niet zulke kapitalen aan onderhoud had ingestoken, zou dat inderdaad 't geval zijn. Maar nu niet hoor. O nee, verre van dat. En dit kan ik je nog...

Berend: *(woest en lomp op van links achter)* Baas, dat is...

Geert: *(bars)* Wat is?

Berend: Dat is toch... *(tot Stefanie)* Ik geloof dat u niet goed wijs bent. U weet drommels goed dat die "bouwval" toevallig mijn tehuis is! Als die wordt afgebroken kunnen jullie Berend naar 't kerkhof brengen! Ik heb daar al gewoond toen de baas nog in z'n luiers lag te ka... eh, lag te kamperen.

Stefanie: *(bezwerend)* Kom kom, geen paniek. Als 't zover is krijg je toch zeker 'n vervangend onderkomen.

Berend: Ik hoef niets vervangends, begrepen? *(neemt wichelroede van de kast, zijn oog valt zogenaamd op 'n schroefje, raapt 't op, bekijkt 't)* Moet je zien, 'n schroefje... *(veelzeggende blik op Stefanie)* had ik zo straks toch goed gezien dat er bij iemand iets los zat. *(af links achter, blijft weer afluisteren)*

Stefanie: In onbeschoftheid kun jij van die boerekinkel nog iets leren.

Geert: Die vecht voor 't dak boven z'n hoofd... Kun je dat eigenlijk wel verantwoorden?

Stefanie: *(spottend)* Dat jij hier in je luiers hebt liggen te... *(kucht eens)*

Geert: *(vliegt op)* Je begrijpt drommels goed wat ik bedoel! Je kunt die man toch niet zomaar z'n eigen veilige plekje wegnemen! Ik heb 'm beloofd dat hij er mag blijven wonen tot z'n laatste snik.

Stefanie: Dat krot is 'n gevaar voor de algemene veiligheid.

Geert: Waarom ben je er toch steeds maar op uit andere mensen het leven zo moeilijk mogelijk te maken? Ga toch zegeltjes plakken op spaarkaarten, of organiseer voor mijn part 'n vredesmars! Maar houd in godsnaam op met 't koejoneren van eerzame burgers, die alleen maar hun rust willen hebben.

Stefanie: Zo kun je niet met me omspringen, Geert Kerkhofs, dat moet je nog wel van vroeger weten.

Geert: *(slaat zich voor z'n hoofd)* En eens heb ik idioot mezelf wijsgemaakt dat jij 'n lief aanhankelijk vrouwtje was! Ben ik blij dat daar toen niets uit geworden is. En ik beklaag nu al diegene die met jou onverhoopt 't trouwboekje moet delen, als je tenminste ooit iemand zo gek mocht krijgen.

Stefanie: *(opstaand, af midden)* Dat zal je nog gaan spijten vriend. Jij hebt absoluut geen niveau!

Geert: *(springt op, roept haar in deur achterna)* Beter dan alleen maar 'n beetje en daarmee boven je capaciteiten leven! En als je er maar voor

zorgt dat dat armzalig krot van je op z'n laatst overmorgen verdwenen is! Ik zal er voor zorgen dat je dat morgenvroeg aangetekend in je bus hebt.

Ireen: *(op van links voren)* Hemeltjelijef zeg, waarom schreeuwde je net zo?

Geert: Stefanie wil ons weekendhuis en de jachthut omver halen. Ireen: Kom nou! Mag ze dat zomaar? En waar moet Berend dan naar toe?

Geert: Weet ik zelf verdomme toch ook niet.

Berend: *(op van links achter)* Baas, als je me uit m'n huis zet, zeg ik meteen op! Kun je iemand anders gaan zoeken en is je hele imago naar de knoppen.

Geert: Man, daar is toch helemaal geen sprake van. En bovendien is over deze zaak het laatste woord nog lang niet gesproken.

Berend: *(triest)* Als ik niet meer weet waarheen, ga ik naar 't klooster. Misschien kan ik wel bedelmonnik worden.

Geert: Lig niet te emmeren man! Ik vind er wel wat op. *(af midden)* Die moet niet denken dat ze zomaar met ons kan doen wat ze wil.

Berend: In zijn plaats zou ik die raadhuismierrie heel wat anders verteld hebben. *(gaat ondertussen naar kast, neemt fles en glas, gaat daarmee aan tafel zitten, schenkt en drinkt)* Die wandelende heksescheut vraagt om 'n heel andere aanpak! En dat stront tuinhuis van d'r vegen we zo weg.

Ireen: *(waarschuwend)* Berend, alsjeblieft, haal geen stommiteiten uit. Wacht eerst maar eens af op pa. Zover als ik 'm ken zal hij nu wel naar 't raadhuis zijn.

Berend: Geen wonder dat m'n wichelroede zo tekeer ging bij dat canaille.

Larry: *(vrolijk op van links achter, direct op Ireen toe)* Hé Ireentje, ik zag je vader net weggrijden en toen dacht ik: jongen, nu wordt 't tijd.

Berend: *(nors)* Als die je hier trappeert, maakt hij gehakt van je. En als hij erachter komt waar jullie je genoegens zoeken, krijgt hij op slag 'n hartaanval.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto